

Slagtryk

tidsskrift for
digte & kortprosa

december
2021

Slagtryk - tidsskrift for
digte og kortprosa

nr. 10 - 2021

Copyright

Forfattere & Slagtryk

Bidragssydere

Simon Obirek Berg

Niels Frederiksen

Charlot Roslev

Nanna Westergaard

Nanna Wiinberg

Forsidekunstner

Jo Loui Borup

Først publiceret

<http://www.slagtryk.dk/category/21-12/>

Udgivet af Kronstork

ISSN

1904-8165

Opsætning

Mau Lindow Tarbensen

Kontakt

sendind@slagtryk.dk

Ansvarshavende redaktion

Olivia Lyhne Broksø

Anna Livia Lambert

Mau Lindow Tarbensen

Seth Marvin Andersen

Tidsskriftet Slagtryk
er støttet af sine
læsere via Patreon

Tidsskriftet Slagtryk
er støttet af statens
Kunsthøjesterets Littera-
turudvalg

Indholdsfortegnelse

<i>Redaktionelt</i>		s. 2
Simon Obirek Berg	Seks digte	s. 5
Niels Frederiksen	Rigtig roning	s. 11
Charlot Roslev	ham	s. 14
Nanna Westergaard	På en forårsdag lever jeg	s. 16
Nanna Wiinberg	spiser oreos og tager min medicin	s. 22

Redaktionelt

I Sapphos fodspor

Ved redaktør Seth Marvin Andersen

Jeg er rejst til øen Lesbos i det Ægæiske Hav på udkig efter et lille hvil fra den travle Athenske metropol, som jeg kalder mit hjem. På færgen falder jeg i snak med en ældre græsk herre, som fortæller mig, at man bedst lærer Lesbos at kende ved, til min store overraskelse, at læse Sappho; en antik lyrisk digter hvis død er dateret til 579 f.Kr.

Der er noget fascinerende ved dette, at en ø er kendt for sin digter. For hvad siger det om et sted og dets folk, når historie, selvidentitet og poesi er så tæt forbundet? Med disse tanker i baghovedet, er jeg rejst i Sapphos fodspor for at prøve at spore den antikke digtnings betydning og indflydelse på vore dages moderne Lesbos.

Sappho var antikkens vigtigste kvindelige lyriske digter. Kendskabet til hendes lyrik strakte sig langt over det territorium vi i dag kender som Grækenland, og Platon refererede til hende som den tiende muse. Sappho er ofte portrætteret med en lyre, da lyriske digte blev fremført som sange, højst sandsynligt til bryllupper og religiøse ceremonier. Hendes lyriske digte menes at have udgjort ni bind, hvoraf der i dag kun eksisterer ét fuldstændigt digt, *En Hymne til elskovsgudinden Afrodite*, samt større og mindre fragmenter af tekststykker. Sapphos hymne til Afrodite er hendes mest kendte digt, som introducerer det centrale tema om fri kærlighed og erotik, særligt mellem kvinder, som gennem historien både har gjort hende til en forhadet og bandlyst digterinde, men også en elsket, beundret og central skikkelse i den vestlige litteraturhistorie.

Da jeg træder ud i Mytilini, er det straks tydeligt, at Sappho stadig er en central skikkelse på Lesbos. Det første sted, jeg ankommer til, er Sapphos Plads, Mytilinis hjerte, hvor en gruppe unge hænger ud og ryger cigaretter foran en hvid stenstatue af Sappho med sin lyre; den højeste bygning ved pladsen er Hotel Sappho, og foran denne er der et muralmaleri af Sapphos ansigt malet på ruinen af en efterladt bygning. Navnet Sappho er over det hele i Mytilini: Hoteller, rejsebureauer, caféer, ejendomsmæglere. Sappho er blevet markedsledende; navnet er blevet et brand, et salgs kneb som skal tiltrække en form for alternativ turisme og være med til at forbedre Lesbos' omdømme, som i de seneste år i stigende grad er blevet forbundet med bådflugtninge og en urolig politisk situation med naboen, Tyrkiet. Statuer af Sappho findes langs kysten ved siden af høje, hvide kristne kors og et hav af andre statuer, der hylder græsk nationalisme og uafhængighed fra Det Osmanniske Rige. Sappho som et

symbol på en ophøjet europæisk kulturånd kan ikke ignoreres i en ansædnt græsk-tyrkisk geopolitisk kontekst med stigende nationalistisk retorik og konflikteskalering. Men med denne appropriation af Sapfo som symbol, er noget af den historiske Sapfo gået tabt. Hun var elsket i sin samtid og kendt for sine digteriske færdigheder, men hun var også en kontroversiel figur, særligt i sin eftertid hvor hendes tekster betragtes som subversive og endda farlige for moral og tradition. I middelalderen beordrede den katolske kirke, at alle hendes bøger skulle brændes, og gennem historien har magtfulde mænd, som ikke brød sig om en så rebelsk og fremtrædende kvindelig skikkelse indenfor den litterære tradition, forsøgt at portrættere hende som en prostitueret, der udelukkende optrådte i drikkeklubber for mænd, eller, som i tilfældet med muralmaleriet i Mytilini, forsøgt at underspile hendes seksualitet ved at male Sapfo som en grædende kvinde. Denne udbredte, men historisk udokumenterede, portrættering fortæller historien om, at hun tog sit eget liv ved at kaste sig ud fra en klippe på grund af ulykkelig kærlighed til en rig og berømt sømand.

En anelse skuffet over Sapphos nuværende eksistens som merchandise og brand, er jeg rejst til Sapphos fødeby, Eressos, for at se, om der er noget tilbage af denne subversive, rebelske digterinde. Og netop Eressos, viser det sig, har mere end noget andet sted været med til at sætte Lesbos og Sappho på verdenskortet. Siden 2000 har en non-profit organisation ved navnet Sappho Women organiseret den årlige International Eressos Women's Festival, en LGBTQ+-venlig festival, som hvert år tiltrækker deltagere fra hele verden. Selvom denne festival uundgåeligt også er en del af et turistorienteret Sappho-brand, så er denne kvindefestival måske det tætteste, vi kommer på at finde Sapphos oprindelige ånd på Lesbos i dag. For hvis vi vil prøve at begribe, hvorfor antikke digte skrevet for 2.500 år siden, stadig læses og vækker resonans i dag, kan vi ikke overse Sapphos betydning for den vestlige kvindelitteraturhistorie. Hun er ikke kun den første kvindelige græske digter, vi kender til; hun er praktisk talt den eneste. Hun var en fremtrædende og respekteret offentlig figur, spillede en central rolle i lokalpolitik og skrev og digtede om at være kvinde, i en historisk kontekst, hvor ingen andre gjorde dette. Den historiske reception og de reaktioner som Sapphos tekster affødte, er centrale for at forstå den vestlige litteraturhistorie. Uanset hvordan man læser Sappho som historisk person, er hendes poesi noget af den fineste lyrik, vi kender fra antikken.

Kærligheden for god lyrik har heldigvis overlevet Sappho, både hos læsere og forfattere, og også i dette nummer af Slagtryk kan du finde elementer af det formfulde billedsprog og de maleriske detaljer i de skrevne ord, som karakteriserede Sapphos digtning.

Det kommende år bliver også et spændende år for Slagtryk. Vi kommer til at udgive et [særunnummer med klimalitteratur](#) i foråret, som du stadig kan nå at sende dit bidrag ind til (deadline er rykket en måned til 15. februar). Der vil også være en udgivelsesfest, så hold øje med Slagtryks kanaler for mere information om det! Derudover bliver det forhåbentlig året,

hvor Slagtryk får en ny lækker hjemmeside, som de gode tekster fortjener. Sidst, men ikke mindst, glæder vi os til at præsentere jer for vores nye forsidekunstner i 2022. En kæmpe tak til Jo Loui Borup for de flotte forsider i 2021. Vi glæder os til at følge din kunst fremover!

Vi er glade for, at I vil læse og skrive med, og vi ser frem til også at dele det kommende år med jer i litteraturens tegn. Godt nytår!

Simon Obirek Berg

Seks digte

græsset koblet til spurve
sprækker i håndfladerne
stød flettet til blade
bøjer let i lyset

her de trængte egne
èèè

grums river iris itu

koncentreret flæsk

nedrakkert stryges en stilk
fluks gennem trækronerne
flertydigt

skva skva skva
gongli gongli
et knips af lavendelhår
bundfald
gnygs gnejs
sukrede hårrødder
hulkindet dynd
snerlemælk i dag
måske i morgen

plukker larver i blinde vinkler
trøstespiser leopardpletter
okker
i ét væk

beherskerdråberne
skovkantensstroboskop /
/ brydermulden
rækkerudefter /
entjørniturtleneck /

under navlen
buldrer en tegnstift
et ansigt i blomsterne
knager på ny

en måne under neglen som et
bidrag til kritik af kosmonauteriet
strimler ned i foret
på en mønt
et knald en kimen et krank og to knas
ledsager noget støv
tvingende
en grøn kappe
trasker trak-trik ned i hullet

Niels Frederiksen

Rigtig roning

Jeg stikker fødderne igennem trikoten
og trækker røde og hvide farver op til hofterne
jeg lader den sidde sammenrullet under navlen
indtil vi sidder klar på vandet
det viser mere selvtillid at have den sådan
viser at vi bliver klar til det monotone
sit ready
attention
til når startskuddet går
og åreblade hvisler gennem søen
og jeg viser dem at vores form er farlig
trækker hvide og blå kompressionssocker op til knæene
mere for looket end effekten men det går ofte ud på et
de sidder stramt og klemmer min læg
jeg barberede ikke mine ben
hårene er slidt væk efter sommeren på en tysk kanal
slidt væk af de smalle skinner i kulfiberbåden
symmetriske slidsår
af 30 eller 40 identiske kilometer hver dag
hver dag det samme sted
10 kilometer ud 10 hjem igen
O trækker vejret for højt
det er hans første VM
han gør hvad jeg siger
vores kroppe ligner hinanden
1,87 og 1,88, 83 kilo
vi har brugt hver eftermiddag sammen siden november
på søndag i flyet hjem begynder vi langsomt at glide fra hinanden
medmindre Danmarks Rocenter igen forcerer os ind i et venskab der skal strække sig
over
sæsonen 2018/2019

I omklædningen viser jeg confidence
giv kun plads i døråbningen hvis du ved du vinder
Georgien er her kun for at skabe bredere international deltagelse
de fatter ikke vores atmosfære
de står og griner og forstår kun hinanden
deres tøj er for stort deres trikoter sidder løst på deres lår
mine lår er missiler
stramme og brune af sol
England er tomme i ansigtet, skyggen trukket ned i panden
de forstår sig på stemningen
og har fået i hoved og røv af deres sponsorer
de er high-class derhjemme
modsat os andre
der har haft vores daglige restitution
i en for kort køjeseng på vandrehjemmet
og sparet vores SU sammen
for at kunne betale flybilletten hertil

Jeg prøver at få den langærmede crafttrøje over hovedet
hjerterbanken og toilet kø har hævet temperaturen herinde
jeg sveder på armene og på bagsiden af skuldrene, på brystet
perlerne samler sig i fordybningen på min brystkasse
trøjen kommer skævt på mig, syningerne sidder ikke hvor de burde
min krop føles for stor
blå solbriller bliver i tasken
de ligger for tungt på næsen
jeg ryster brusen af en halv liter Redbull
æder koffeinpiller
det gør vi alle herinde
O var skeptisk fordi han er ny men lod sig overtale
et spildt sekund skulle ikke ligge på hans skuldre
det forstod han godt
jeg træder i blå Adidas spezial
binder dem kun løst
på startbroen skal jeg ikke besværes med en knude jeg
ikke kan få op

Vinden slår mig i hovedet
der er hul under glasvæggen
kulden løber gennem min tynde crafttrøje
samler sig i navlen så jeg
spænder mavemusklerne
og ser til venstre gennem glasset
mod roden af Gladsaxesenderen
tilbage ned i fliserne
på mine hår der stritter
kulden er en kontrast til hvor jeg lige var
og om lidt træder ind
gangen forbinder to verdener
af sammenbidte ansigter
og kommentatorjokes og jubelråb
en ensrettet terminal
hvor vi allerede slås om ilten
hvor mine ben går af sig selv
og man ikke vender sig

Charlot Roslev

ham

han har en bibel og en facebookprofil
han tager kaffen sort eller slet ikke
han har et klaver
og magiske hænder
i dag har han også fødselsdag

jeg har elsket ham så længe
jeg har glemt hvorfor

jeg besøger ham hver onsdag eftermiddag i den nye lejlighed
vi deler en kande kaffe over en usagt sorg
huden i hans ansigt er begyndt at hænge

herren er mit lys og min frelse
skriver han på facebook
opslaget får ingen likes

lejligheden lugter hult
hun forlod ham i fjor
hans seneste kone
og kun novemberregnen blev tilbage
han vil hellere brække begge sine håndled
end at indrømme
han savner hende
end at indrømme
han tog fejl

hvordan har du det
og han sætter den sædvanlige cd på:
ingen fatter noget
statsministeren er fascist
alt er lige meget
vi skal allesammen dø om lidt

på facebook linker han til en vaccinekritisk læge
vacciner giver autisme med mere
han er ikke læge
men han har for længst regnet den ud
opslaget får ingen likes

da jeg endnu ikke var
og han var mere end
voksen
fik vi en sommer som elskende sammen
et andet årtusind
et andet liv
dagene tilbragte vi langs kysten i bølgerne og det knitrende sand
om natten prikkede han hul på mig
sugede til sig af min ungdom
han gjorde mig på en måde fortræd
han gjorde det altid godt igen
med sine klaversonetter

tillykke med fødselsdagen
hvad giver man en mand
der hader alting
livet inklusiv
en bibel fra en antikvar velsagtens
tak
og han smiler
næsten

jeg skal til at gå
hans hånd er kold og tør
omsorgssvigtet
jeg holder hårdt fat om hans næve
vil du ikke nok
tigger jeg
okay så
og han sætter sig ved sit klaver
lader hænderne danse henover de fire årstider
jeg har elsket ham så længe

Nanna Westergaard

På en forårsdag lever jeg

Far ringer
det er aldrig godt, når far ringer for
far ringer aldrig

Vi siger ikke farvel
Vi siger ikke, hun skal dø
i bilen
maler vi fanden på væggen uden farve

Jeg vågner og ser
solen stadig skinner

Min telefon vibrerer

Døden er altid
forbundet med en telefon
som et kædebrev
hvor man ikke kan sende
hjem søgelsen videre

Præsten siger, farmor var en solstråle

Præsten siger, at når solen skinner på en forårsdag, lever hun

Hele foråret ligger jeg på ryggen i græsset

og stirrer mig blind i solen

Jeg får pletter for øjnene

Det ligner konfetti

Var I tætte?
er der mange, der spørger
som skal jeg
retfærdiggøre min sorg
på en skala fra et til ti

Er der noget I vil have?
skriver mor med et billede af farmors ting
Jeg mangler en køkkenrulleholder
og ser en på billedet
men jeg vil ikke have den
den er praktisk og jeg
er en sentimental arver

Jeg beder om lysestagerne

Ting er ting
er ting er ting er ting er ting er minder om farmor
Frikadeller man ikke kan spise
Et lys man ikke kan tænde

Ting er ting er ting forgår

Regnen er en tekst
skrevet i kursiv
og fed

Regnen er en tekst
der insisterer på at blive læst

Det er ikke nogen storm
Blot en stille
konstant regn

Nanna Wiinberg

spiser oreos og tager min medicin

at beherske sig med dig
er at fortære en appelsin med ynde
vi sad under din emhætte
den slugte os begge
dine cigaretter og mine ord
en ivrig nat så langt herfra
jeg følte mig endnu ikke som søstjerne
men var tryk i din stemme
noget var ikke fuldbyrdet
noget er på vej
vil ile mod endnu lysere nætter
sommersolhvervet lader døren stå ulåst bag sig
at brodere er også en fingerfærdighed

der pibler røde dråber frem fra ankel og fod da jeg rammer strandkanten
de trækker linjer med tyngdekraften
og i omklædningen spotter jeg
månedens første tegn på blod mellem mine ben

en undren:

at sandet har kunne trænge gennem badedragtens stof og sat sig på mine bryster

tusmørket indtræffer først engang efter klokken ti
ser mit eget omrids i en andens bakspejl

jeg indgraverer duften af bålrog
i din blåternede side af sengen
og efterlader et spor
af lyserød lipgloss-læbestift på det lysegrå lagen

jeg kan ikke genkende det folk siger om mig
noget er smeltet bort midt i sommersorgen
jeg vokser ind i mit tøj
alt jeg får er komplimenter for bivirkninger
du og jeg i parallel formindskelse fra april
men nu står jeg alene tilbage
tabene er aldrig valg jeg tager
det skal bare ikke blive ved, siger hun
det kan vel ikke bare blive ved
jeg lyver ikke for psyk
fortæller om min virkelighed til den ændrer sig
som om jeg var 13 år gammel
at stå på tæer er også som at være 13 igen
finder mig selv i andres hænder
du siger, at jeg er for hård at ligge på
jeg føler mig alt for blød
mangelvare: en stor rød knap til de dage
hvor alt i mig eksploderer
jeg er efterladt med intet andet end køresyge